

Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Београду на седници од 20. фебруара 2020. године изабрало нас је у стручну комисију за утврђивање услова за стицање научно-истраживачког звања НАУЧНИ САРАДНИК (реизбор) за др Ивану Гачановић.

На основу увида у поднету документацију и научни рад кандидаткиње, Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Др Ивана Гачановић, научни сарадник на Институту за етнологију и антропологију при Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду, рођена је 06.01.1984. године у Горњем Милановцу. Дипломирала је 2007. године на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду. Постдипломске академске студије мастер завршила је на истом Одељењу 2008. године. Године 2009. уписује докторске студије на Одељењу за етнологију и антропологију. Докторску дисертацију „Култура ревизије у науци и високом образовању: случај Републике Србије од 2000. до 2010.“ одбранила је 27.11.2014. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду (ментор проф. др Иван Ковачевић).

У периоду од фебруара 2009. до маја 2010. године била је стипендисткиња Министарства за науку и технолошки развој, ангажована на пројекту „Антропологија у 20. веку: теоријски и методолошки дometи“ (ев. бр. 147037), који је реализован на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду. Од 2010. године запослена је на Филозофском факултету у Београду, прво у звању истраживача приправника, а потом, од 2011. године, у звању истраживача сарадника. Од 2011. године ангажована је на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, под називом „Идентитетске политике Европске уније: прилагођавање и примена у Републици Србији“ (ев. бр. 177017). У фебруару 2015. године покренут је њен избор у звање научни сарадник, у које је изабрана 30. септембра 2015. године. У звање доцента

на Одељењу за етонологију и антропологију изабрана је 2016. године, са 10% радног времена.

Од 2010. године, као студент докторских студија, сарађивала је у настави на основним студијама Одељења за етнологију и антропологију, на предметима Савремени митови и ритуали и Методологија етнологије и антропологије. Од 2011. године ангажована је у настави на основним студијама при истом Одељењу, на предметима Увод у етнологију и антропологију и Етнолошке и антрополошке теорије (основне студије). У оквиру Erasmus+ програма и пројекта „Жан Моне“, који се реализује од 2017. године на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду, један је од наставника на модулу „Антропологија Европске уније“ на мастер и основним студијама. У студијски програм докторских студија на Одељењу за етнологију и антропологију увела је предмет Антропологија Европске уније. Др Гачановић је била ментор неколико дипломских радова и члан више научних комисија за оцену и одбрану дипломских и мастер радова, као и две докторске дисертације.

Објавила је две монографије, бројне радове у релевантним научним часописима и била је рецензент научних текстова у неколико научних часописа и две научне монографије. Учествовала је на неколико међународних и домаћих научних конференција и научних трибина. У новембру 2012. године одржала је предавање по позиву на Факултету за хуманистичке студије Универзитета на приморском у Копру са темом „Европска унија – антрополошки прступ“. Године 2014. одржала је и предавање по позиву у Београдској отвореној школи, на Одељењу за напредне додипломске студије, под насловом „Политичка култура као препрека модернизацији“; у Истраживачкој станици Петница одржала је предавање по позиву 2015. године.

Јула 2015, 2016. и 2017. године др Гачановић је била инструктор теренске праксе у Књажевцу и Тршићу, организоване за студенте треће године основних студија етнологије и антропологије Филозофског факултета у Београду, после чега је руководила сакупљањем, уређивањем и презентацијом прикупљене грађе на редовном стручно-научном скупу „Викенд нематеријалног културног наслеђа“ на Филозофском факултету у Београду, који финансира Министарство културе и информисања Републике Србије.

Др Гачановић од 2011. године врши функцију координатора на програму мастер студија Одељења за етнологију и антропологију Филозофског факултета. Члан је Извршног одбора Синдиката запослених на Филозофском факултету у Београду од 2014. године. Била је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Филозофског факултета у Београду, као представница научних јединица (од 2015. до 2019. године). Од 2020. године је одељењски координатор за акредитацију Филозофског факултета у Београду. Члан је ЕАДС (Етнолошко-антрополошко друштво Србије) и InA SEA (International Association for Southeast European Anthropology).

Добитник је награде „Душан Бандић“, коју додељује Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду за најбољу монографију објављену у области етнологије и антропологије у 2019. години, за студију „Универзитет и култура ревизије“.

Целокупна библиографија кандидаткиње

Изворни научни чланак у часопису:

1. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2019. О моћи (добре) приче: Зашто је серија Игра престола морала (тако) да се заврши и шта нам Жижек може рећи о томе? *Етноантрополошки проблеми* 14 (2): 461-486.
2. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2017. Сиротиња између „културе беде“ и Чуда у Милану. *Етноантрополошки проблеми* 12 (2): 349-378.
3. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2014. О концепцијама „академске заједнице“ и „академске културе“ у условима савремених трансформација институције универзитета. *Етноантрополошки проблеми* 9 (4): 1007-1024.
4. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2013. Може ли антропологија образовања да нас образује? О природи знања у антропологији образовања. *Етнолошко-антрополошке свеске* 21 (н.с.), 10: 169-182.
5. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Проблем глобалног рангирања универзитета или о искушењима савремених високообразовних система. *Етноантрополошки проблеми* 5 (2): 185-204.
6. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Како измислити Европљанина? Антрополошка анализа. *Антропологија*, 2009, бр. 7, стр. 87-104.
7. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2009. Антрополошке перспективе о/у култури ревизије. *Антропологија* 8: 81-97.

Објављено научно излагање на конференцији:

8. СТАЈИЋ, Младен, ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2019. Црна овца и бела ворана: панк међу навијачима Партизана. *Етноантрополошки проблеми* 14 (3): 999–1025.

9. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2011. Европа као извориште културног идентитета и вредности као нормативног оквира. У: ЖИКИЋ, Бојан (ур.), *Културни идентитети као нематеријално наслеђе* (Етнолошка библиотека, књ. 62). Београд: Српски генеалошки центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 111-128.

Поглавље у тематском зборнику:

10. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2013. О децентрирању навијачких идентитета: има ли романтике у навијању? У: СИНАНИ, Данијел (ур.), *Урбани културни идентитети и религиозност у савременом контексту* (Етнолошка библиотека, књ. 73) Београд: Српски генеалошки центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 173-196.

Објављен сажетак научног излагања на конференцији:

11. СТАЈИЋ, Младен, ГАЧАНОВИЋ Ивана. 2018. Црна овца и бела врана: панк међу навијачима Партизана. У: Стајић, Младен (ур.) *Национални научни скуп Антропологија музике. Апстракти*. Београд: Филозофски факултет, Институт за етнологију и антропологију, стр. 28.
12. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2009. Антрополошко истраживање културе ревизије. *Књига апстраката/научни скуп Држава, наука, култура*, стр. 11-12. Београд: Етнолошко-антрополошко друштво Србије.

Научне монографије:

13. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2019. *Универзитет и култура ревизије. Антрополошка анализа* (Библиотека Етноантрополошки проблеми, Монографије, књ. 14). Београд: Универзитет, Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, Центар за антропологију јавних и практичних политика: Досије студио.

Награда „Душан Бандић“ за најбољу књигу из етнологије-антропологије у 2019. години.

14. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2009. *Проблем европског идентитета: увод у антропологију Европске уније* (Етнолошка библиотека, књ. 44). Београд: Српски генеалошки центар; Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета.

Рецензија, приказ књиге, хроника, критика:

15. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2015. Ораховачка хроника. Поводом књиге Гордане Горуновић, Аутобиографија у контексту: Оглед из етнографске антропологије. *Етноантрополошки проблеми* 10 (1): 258-261.
16. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2014. Поводом књиге Марије Ристивојевић, Београд на „новом таласу“: музика као елемент конструисања локалног идентитета. Београд, Српски генеалошки центар и Одељење за етнологију и

антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду. *Антропологија* 14 (2): 199-202.

17. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2014. Поводом књиге Музика света као нови облик традиције, Марије Ристивојевић. (Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду Српски генеалошки центар, Београд, 2013. године). *Антропологија* 14 (1): 149-151.
18. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2012. Поводом књиге Владимира Рибића, Политичка антропологија и модерни светски систем. 2011. Београд: Српски генеалошки центар и Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Етнолошка библиотека 54, стр. 250. *Етноантрополошки проблеми* 7 (1): 271-272.
19. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2011. Милош Миленковић, Ка политици српске антропологије у XX веку. *Етноантрополошки проблеми* 6 (1): 243-245.
20. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2011. Исидора Јарић (ур.), Болоњска реформа високог школства у Србији. *Антропологија* 2 (11): 241-245.
21. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Научни скуп: Наш свет, други светови. Антропологија, научна фантастика и културни идентитети, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 11-12. 12. 2009. *Антропологија* 1 (10): 125-127.
22. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Компјутери и етика у сајбер доба. Пол Џ. Форд; Хестер Д. Мика (ур.) *Антропологија* 3 (10): 141-145.
23. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Репорте образовања и лажна слика савременог "друштва знања" (Лиесеманн, Конрад Паул. *Теорија необразованости: Заблуде друштва знања*. 2008. Загреб: Јесенски и Турк). *Етноантрополошки проблеми* 5 (1): 225-230.
24. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Наумовић, Слободан. 2009. Употреба традиције. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију, ИП "Филип Вишњић" а.д., 330 стр. *Антропологија*, 2010, 1 (10): 133-135.
25. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2009. "Снага аналитичко-етнографског доказа", поводом књиге Младене Прелић (Н)и овде (н)и тамо: Етнички идентитет Срба у Мађарској на крају XX века. *Етноантрополошки проблеми* 4 (1): 223-225.

Преводи:

26. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Крис Шор – Стварање „Европе грађана“: критички приступи „културној политици“ Европске заједнице. *Трећи програм* 145, I: 11-37.
27. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Џон Борнман и Ник Фаулер – Европеизација. *Трећи програм* 145, I: 38-68.
28. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Мајред Ник Крејт – Култура и грађанство у Европи: питања за антропологе. *Трећи програм* 145, I: 69-83.
29. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Марк Абелес – Идентитет и границе: антрополошки приступ институцијама ЕУ. *Трећи програм* 145, I: 84-100.
30. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Дискусија о Европској унији: интервју са Крисом Шором и Марком Абелесом. *Трећи програм* 145, I: 101-114.

Чланак у студентском часопису/публикацији:

31. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2010. Култура и идентитет као политички неизбежни концепти: прелудијум за прилагођавање антрополошке дебате о мултикултурализму политичкој реалности. *Ћети IX* (18/19): 230-251.
32. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2008. Антропологија и ЕУ. У: Брковић, Чарна (ур.), *Антропологија за почетнике*. Београд: КСЕА.

Докторска дисертација:

33. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2014. *Култура ревизије у науци и високом образовању: случај Републике Србије од 2000-2010. године*.

Докторска дисертација одбрањена 27. новембра 2014. године на Филозофском факултету у Београду.

Библиографија радова које је кандидаткиња објавила у завању научни сарадник (2015-2020), класификована по категоријама

M24

ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2019. О моћи (добре) приче: Зашто је серија Игра престола морала (тако) да се заврши и шта нам Жижек може рећи о томе? *Етноантрополошки проблеми* 14 (2): 461-486.

ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2017. Сиротиња између „културе беде“ и Чуда у Милану. *Етноантрополошки проблеми* 12 (2): 349-378.

M27

ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2015. Ораховачка хроника. Поводом књиге Гордане Горуновић, Аутобиографија у контексту: Оглед из етнографске антропологије. *Етноантрополошки проблеми* 10 (1): 258-261.

M41

ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2019. *Универзитет и култура ревизије. Антрополошка анализа* (Библиотека Етноантрополошки проблеми, Монографије, књ. 14). Београд: Универзитет, Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, Центар за антропологију јавних и практичних политика: Досије студио.

Награда „Душан Бандић“ за најбољу књигу из етнологије-антропологије у 2019. Години.

M63

СТАЈИЋ, Младен, ГАЧАНОВИЋ, Ивана. 2019. Црна овца и бела врана: панк међу навијачима Партизана. *Етноантрополошки проблеми* 14 (3): 999–1025

M64

СТАЈИЋ, Младен, ГАЧАНОВИЋ Ивана. 2018. Црна овца и бела врана: панк међу навијачима Партизана. У: Стајић, Младен (ур.) *Национални научни скуп Антропологија музике. Апстракти*. Београд: Филозофски факултет, Институт за етнологију и антропологију, стр. 28.

Научно-истраживачки рад кандидаткиње

Библиографија радова др Иване Гачановић у периоду који се оцењује обухвата два оригинална научна рада објављена у националним часописима међународног значаја, једну истакнуту монографију националног значаја, једно објављено коауторско саопштење са националног скупа штампана у изводу, једно коауторско саопштење са скупа националног значаја штампано у целини, те једну научну критику у националном часопису међународног значаја. Сходно томе, кандидаткиња показује успех како у самосталном, тако и у коауторском научно-истраживачком раду.

Према *Правилнику о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача* Министарства просвете и науке, вредновање научне компетентности др Иване Гачановић било би следеће:

Категоризација и вредновање радова у периоду у којем је кандидаткиња била у звању научни сарадник:

Категорија	Број радова	Број бодова
M24	2	$2 \times 4 = 8$
M27	1	$1 \times 1 = 1$
M41	1	$1 \times 9 = 9$
M63	1	$1 \times 1 = 1$
M64	1	$1 \times 0,5 = 0,5$
		19,5

Услови за звање научни сарадник према Правилнику

Диференцијални услов -од првог избора у претходно звање до избора у звање ...	.... потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:	
Научни сарадник	Укупно	16
	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52	10
	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42+M51	7

Научни резултати др Иване Гачановић

Диференцијални услов -од првог избора у претходно звање до избора у звање ...	.... потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:	
Научни сарадник	Укупно	19,5
	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52	18
	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42+M51	17

Анализа објављених радова у звању научни сарадник

Радове које је др Ивана Гачановић објавила у звању научни сарадник одликује задивљујућа разноликост у тематском смилу, као и методолшки и теоријски еклектицизам и иновативност. У својим радовима она знања из области историје, теорије и методологије антропологије стално ревидира, проблематизује, развија и примењује различитим савременим друштвено и културно релевантим истраживачким темама, развијајући притом оригинални стил писања и интерпретације анализираних грађа. У најширем смислу, њени радови се могу подвести под две истраживачке области. Прва је антропологија образовања, институционалне промене и савремене академске културе, у оквиру шире области антропологије глобализације, односно глокализације и антропологије Европске уније. Друга шири истраживачка област се може сврстати у антропологију популарне културе, која је прожета разматрањима различитих социо-културних феномена и група који су у епистемолошком или неком другом смислу повезани са популарном културом и који су релевантни за унапређивање антрополошког објашњења и разумевање друштвене стварности – како у културном, тако и у социјалном, политичком и економском смислу.

У монографији „Универзитет и култура ревизије: антрополошка анализа“, др Ивана Гачановић представља политичко-економске, институционалне/академске и социо-културне околности у којима се развија „култура ревизије“ у високом образовању на глобалном нивоу, а потом пружа и антрополошку анализу дате „културе“ у домаћем високообразовном контексту. С обзиром да је концепт културе ревизије користила као главно оперативно средство при истраживању, први део књиге је посветила представљању и дефинисању овог концепта, упознајући на тај начин домаћу публику са основним претпоставкама које стоје иза њега, пружајући им притом и једну нову перспективу на процес високообразовних реформи и његових ширих узрока и последица. У најопштијем смислу, под културом ревизије се мисли на скуп нормативних пракси и технологија намењених за надгледање рада појединаца и читавих институција из области јавног сектора и процењивање њихових резултата. Основна теза од које се полази у оквиру оваквог приступа јесте да савремене реформе у домену високог образовања, али пре свега њени административни аспекти, доводе до трансформације читаве академске културе, као и њених вредности и циљева. Посебан акценат у овом истраживању стављен је на појмове контроле и квалитета и на начине

на које се они разумеју и примењују при евалуацијама наставно-научног рада на универзитетима. Ове појмове ауторка је разматрала прво из шире перспективе глобалних вредновања, односно рангирања универзитета, да би преко примера њиховог тумачења у појединим иностраним високообразовним контекстима дошла до анализе њихове употребе у домаћем академском контексту. Анализу је спровела на основу дугорочног посматрања и учествовања у сопственом академском окружењу, праћења утицаја Болоњског процеса на промене регулативних правила која се тичу контроле академског рада, јавних расправа које су вођење у вези са релевантним истраживачким питањима, као и на основу дубинских интервјуа са неким од чланова домаће академске заједнице, од којих су неки и сами активно учествовали у процесу датих реформи. Ради се о једном емпиријски и теоријски веома утемељеном делу, које отвара многа питања али даје и веома значајне одговоре, нарочито на питања последица које уочене промене имају на академску заједницу/културу, односно на евентуалну промену културних пракси и вредности које из њих произилазе, као и оне последице које ове промене имају по област бављења наукама из друштвено-хуманистичке области. У домаћим друштвеним наукама и хуманистикама до сада није приступано овом феномену као посебној истраживачкој области, нарочито не из антрополошке перспективе, што ово дело чини јединственим доприносом у пољу истраживања реформе високообразовног система у домаћој науци и веома вредним компаративним материјалом за разумевање датог феномена у светским размерама. Дело је награђено наградом „Душан Бандић“, коју Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду једном годишње додељује за најбољу монографију из области етнологије и антропологије објављену у нашој земљи.

У раду „О моћи (добре) приче: Зашто је серија Игра престола морала (тако) да се заврши и шта нам Жижек може рећи о томе?“ кандидаткиња се истраживачки хвата укоштац са једним од глобално најактуелнијих и до сада највећих поп-културних феномена, усмеравајући истраживачку пажњу на реакције публике на врсту и домете њених наводних социо-политичких порука, као и на феномен глобалне критике начина на који је серија приведена крају. Имајући у виду утицајност мишљења и делања светски познатог филозофа и културног критичара Славоја Жижека, кандидаткиња се у овом раду посебно бави његовим коментарима и закључцима које је објавио одмах по завршетку ове серије у британском онлајн листу *The Independent*. Користећи се датим текстом као осом своје анализе, др Гачановић у овом раду на дијалошки начин

осветљава три основне теме, које су директно или индиректно у вези са датом серијом и Жижековим текстом: проблем непажљивости и некритичности читалачке публике према „инстант“ текстовима који се објављују и деле на интернету и друштвеним мрежама, нарочито оним који потенцијално имају широке домете утицаја у политичком, идеолошком или образовном смислу, што је проблем неодвојив од оног који се тиче интелектуалне/академске одговорности при објављивању брзих и недовољно промишљених анализа; указивање на могућност алтернативних читања и разумевања одређених ликова и аспеката из радње серије, у односу на оно које Жижек износи; чињеница општег глобалног разочарања и оштре критике публике упућене према писцима ове серије, због начина на који су одлучили серију да приведу крају, што се само по себи може посматрати као феномен вредан антрополошке и других врста анализе. Указујући на све ове аспекте, кандидаткиња у овом раду указује на то да се при тумачењу тако важних поп-културних феномена као што је серија Игра престола мора тежити што обухватнијем приступу и позива на већу аналитичку и критичку обазривост читалаца и истраживача.

Рад „Сиротиња између `културе беде` и Чуда у Милану“ представља још један аналитички иновативан и друштвено и научно релевантан рад кандидаткиње, у коме се врши компарација између начина на који је проблем сиротиње у урбаним сламовима представљен у филмовима италијанског неореализма, нарочито у филму Виторија Де Сике Чудо у Милану, и начина на који је тај проблем до сада представљан у антропологији, односно у делу америчког антрополога Оскара Луиса. Поредићи и анализирајући дескриптивне, епистемолошке, стилске, па и моралне и политичке домете ове две врсте представљања „сиротињске стварности“, као и околности које их производе и перпетуирају, кандидаткиња је овим радом пре свега указала на мањкавости концепта „културе беде“ и потребу промене перспективе према сиротињи у антропологији, али и у друштву, као и на потребу веће истраживачке усмерености на дату тему. Друга, готово подједнако важна одлика овог рада јесте то да он представља пример једне оригиналне и конструктивне антрополошке анализе филма, те се он слободно може сврстати у истраживачку област антропологије филма.

Рад „Ораховачка хроника“ концизна је научна критика посвећена монографији др Гордане Горуновић, под насловом „Ауторбиографија у контексту: Оглед из етнографске антропологије“. У њему је пружен веома користан критички преглед тематике, садржаја и приступа који је др Г. Горуновић развила у свом делу, које поред

једног оригиналног мемоарског текста у себи садржи обиље информација о социјалној, етничкој и политичкој историји и етногенези брда североисточног дела Бококоторског залива, а поред тога представља и један редак етнографски документ которског Ораховца.

У излагању „Црна овца и бела врана: панк међу навијачима Партизана“ др Ивана Гачановић је заједно са др Младеном Стајићем изнела прелиминарне резултате њиховог заједничког теренског истраживања међу групом навијача СД Партизан. Тема датог истраживања била је улога панк музике у савременим навијачким праксама Партизановаца. На дату тему аутори су били подстакнути појавом и великом популарношћу панк-рок бенда Група ЈНА, који је цео свој музички опус посветио Партизану, као и читаве „панк супкултуре“ коју је заједно са овим бендом развила мултимедијална група Гробарски треш романтизам.

У коауторству са др Стајићем, др Ивана Гачановић је резултате њиховог двогодишњег истраживања и детаљну анализу прикупљене грађе објавила у раду под истим насловом. Овај рад представља наставак њеног пређашњег занимања за навијачке групе, као и за механизме изградње, одржавања и значења групних идентитета у савременом друштвеном контексту, што је тема којом се кандидаткиња са различитих аспеката бави од почетка своје академске каријере. Рад такође представља веома вредан допринос домаћој антропологији фудбала, пружајући научној и широј јавности драгоцен етнографски садржај и антрополошки увид у вредности, обичаје и различите културне и идентитетске праксе овог за сада недовољно истраживаног, али незанемарљивог дела популације нашег друштва. Основни увиди до којих су др Гачановић и др Стајић у овом раду дошли, јесу да музика, поетика и естетика имају веома важну улогу у изградњи, одржавању, али и мењању навијачких идентитета, односно да су такви идентитети променљиви и зависни од различитих друштвених фактора.

Закључак

На основу приложене анализе можемо закључити да се научно-истраживачки опус др Иване Гачановић одликује зрелошћу, истраживачком свестраношћу и изузетном посвећеношћу истраживаним темама и проблемима. Емпиријски је поткован и методолошки иновативан, теоријски доследан и информативан, а одликује га и јасан и

веома вешт стил писања. Важно је напоменути да су већини њених радова претходила теренска истраживања, као и то да се у њима стално тежи холистичком приступу при разматрању друштвених феномена различитих обима. У њима, притом, никада не изостаје критичко ревидирање већ постојећих теоријских и практичних приступа који су у вези са истраживаном тематиком, што је неопходан услов за напредак научног мишљења, али и пут ка успешнијој примени резултата научних истраживања у друштвеној стварности. С обзиром да тематски често дотиче теме које превазилазе уске искуствене оквири домаћег етнографског терена и проблеме који се могу тицати и оних који живе изван наших националних граница, опус др Иване Гачановић представља компаративно драгоцен, оригиналан и понекад теоријски провокативан допринос домаћој, али слободно се може рећи и широј научној продукцији.

Комисија сматра да др Ивана Гачановић испуњава услове предвиђене *Законом о научно-истраживачкој делатности и Правилником о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача* за реизбор у звање НАУЧНИ САРАДНИК и у том смислу предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да утврди испуњеност услова за реизбор др Иване Гачановић у звање НАУЧНИ САРАДНИК.

У Београду, 24. фебруара 2020.

Комисија:

Проф. др Иван Ковачевић

Доц. др Љубица Милосављевић

Др Александар Крел

Виши научни сарадник Етнографског института САНУ
